

Asia: VN/18003/2022

Lausuntopyyntö Työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lainsäädännön uudistamista koskevasta taustamuistiosta

Itsenäinen julkisoikeudellinen laitos (taustamuistio kohta 2.1.1)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

Työterveyslaitos on kansainvälinen ja kansallinen tutkimus- ja asiantuntijalaitos. Sen tietotaito ja osaaminen ovat välttämättömiä kansallisten työterveys- ja työelämäkysymyksiin liittyvien säädösten valmistelussa ja ohjauskäytäntöjen rakentamisessa.

TTL on asiantuntijataho, jolla on hyvät yhteydet työelämään ja työelämän sopimuskäytäntöihin. Työturvallisuudessa, työkyvyn arvioinnissa ja tukemisessa sekä työurien suunnittelussa edellytetään kansallista asiantuntijatahoa, joka hallitsee toiminnan useiden lainsäädännön alojen, työelämän ja terveydenhuollon rajapinnoilla. TTL pystyy tukemaan kansallista ohjausta työterveyshuollon toimissa yhteistyössä julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujärjestelmän kanssa, sosiaalivakuutusta hyödyntäen.

Työterveyslaitos vastaa useista valtakunnallisista tehtävistä, jotka ovat ”ei-kilpailtua liiketoimintaa” ja joita valtio ohjaa ja rahoittaa. Niillä on merkittävä vaikutus työelämän ja terveydenhuollon käytäntöihin ja väestöön. Niitä voidaan pitää julkisina hallintotehtävinä. Niiden voidaan erityisesti nähdä liittyvän perustuslain (5–6 §) mukaisiin valtion ohjaustehtäviin, joissa keskeistä on työvoiman suojeleminen ja sosiaali- ja terveysten palvelujen järjestäminen työikäisen väestön terveyden ja työkyvyn tueksi.

Työterveyslaitoksen toiminta on tärkeää säädösvalmistelun ja kehittämistyön tukena ja asiantuntemus omaa luokkaansa työelämäketieteen erikoissairaanhoidossa.

Monet Työterveyslaitoksen toiminnot (kuvattu tarkemmin taustamuistion tekstissä) ovat merkittäviä ohjaus- ja hallintotehtäviä, esimerkiksi lääkäreiden peruskoulutuksen, työterveyteen ja työelämäkysymyksiin liittyvän tutkimustyön sekä yhteiskunnallisen vaikuttamisen kannalta.

Työterveyslaitosta koskevan lain 1§ mukaisesti Työterveyslaitos on olemassa työsuojelu- ja työterveysalan tutkimus- ja palvelutoimintaa varten. Se toimii sosiaali- ja terveysministeriön (STM) ohjauksessa itsenäisenä julkisoikeudellisena laitoksena. Lain 2, 2a ja 2b §:ssä sekä Työterveyslaitosta koskevassa asetuksessa kuvataan tehtävät tarkemmin. Lisäksi Lain 3a ja 3b §:ssä säädetään täydennyksistä työterveyshuollon erikoislääkärikoulutukseen liittyen.

Yliopistojen vastuulla olevan lääkäreiden perus- ja erikoistumiskoulutusten kannalta olennaisia ovat Työterveyslaitoksen tehtävät valtioneuvoston ja STM:n antamien säädösten ja ohjeiden valmistelussa sekä niiden pohjalta luotujen käytäntöjen kehittämisessä ja levittämisessä. Toiminta on perusteltua ja sitä tulisi jopa vahvistaa.

Työterveyslaitos tukee lainsäädännön valmistelua esimerkiksi toimimalla STM:n alaisessa työterveyshuollon neuvottelukunnassa ja sen monissa jaostoissa.

Työterveyslaitos oli mukana Valtioneuvoston Työterveys2025-strategian laatimisessa. 'Yhteistyöllä työkykyä'- strategia linjaa työterveyshuollon palvelujärjestelmän yhteistyön muun sosiaali- ja terveydenhuollon sekä sosiaalivakuutuksen ja työelämän kanssa. Lisäksi Työterveyslaitos tekee tutkimus- ja kehittämistyötä yhdessä yliopistojen kanssa osana TYÖKE-, TYÖOTE- ja MYÖTE-hankkeita.

Työterveyslaitoksella on alan erikoislääkärikoulutuksessa erityisvastuita, mikä perusteena on Työterveyslaitoksen tehtävät työlääketieteen alan erikoissairaanhoidossa (ks. myös lausumat kohtaan 2.1.5).

Työterveyslaitos suorittaa asetuksensa (3§) mukaisesti ammattitautien ja muiden työstä johtuvien sairauksien tutkimusta, selvittelyä, diagnosointia ja hoitoa. Käytännössä Työterveyslaitoksen työlääketieteen klinikalle Helsinkiin on keskitetty maamme ylin ammattitautien diagnostiikka tarvittavine laitteistoineen. Potilaat ohjautuvat tutkittaviksi lääkärin läheteellä sekä HUS alueelta että muiden yliopistosairaaloiden erikoisalaklinikoista. Järjestely on osa valtakunnallisia julkisenkin sektorin hoitoketjuja. Tämä rinnastuu ei-kilpailtuun kansalliseen ohjaukseen. Työterveyslaitos myös tuottaa palvelut muiden yliopistosairaaloiden työlääketieteen poliklinikoille, mikä edelleen tukee valtakunnallisesti yhtenäisiä työlääketieteellisen erikoissairaanhoidon käytäntöjä.

Työterveyslaitoksen työlääketieteellisen potilastoiminnan yhteydessä tehtyjen havaintojen ja tutkimustyön perusteella myös konkreettisesti täydennetään alan säädösohjausta, kun havaintoja arvioidaan muun muassa STM:n työterveyshuollon neuvottelukunnan ammattitautijaoston toiminnassa.

Työterveyslaitos tuottaa erikoissairaanhoidon tutkimus- ja hoitotoimia työlääketieteen erikoisalalla ja on siinä muuhun erikoissairaanhoidon verrattuna kokonaisvaltaisena ylivertainen toimija.

Työterveyshuollon erikoisalalla ns. Työterveyslaitosjakso on erittäin tärkeä osa yliopistojen koordinoimaa alan erikoislääkärikoulutusta. Työterveyslaitoksen poliklinikat toimivat käytännössä opetuspoliklinikkoina.

Taustamuistiossa työlääkätieteen palvelutoimintaa on käsitelty puhtaasti kilpailtuna liiketoimintana. Tämä palvelutoiminta on osa valtakunnallisia hoitoketjuja, jolle ei ole kilpailevia vaihtoehtoja tarjolla. Onko siis kyse julkiseen hallintotehtävään liittyvästä hoidosta ja erikoissairaanhoidon opetuspoliklinikasta yliopiston erikoislääkärikoulutusta tukien? Olisiko samalla syytä arvioida kyseiseen käytännössä ei-kilpailtuun työlääkätieteen palvelutoimintaan liittyvien julkista hallintoa palvelevien näkökulmien merkitys?

Yliopiston antaman lääketieteelliseen substanssiin ja terveydenhuollon käytäntöjen osaamiseen liittyvän koulutuksen – ja tutkimuksen – näkökulmasta kyse ei ole mistä tahansa kilpaillusta liiketoiminnasta, vaikka taustamuistiossa kuvastui Työterveyslaitos itsekin on kuvannut sen sijoittumista liiketoiminnan puolelle oman organisaationsa vaihtoehtoja. Tässä jaottelussa on mahdollisesti painottunut se seikka, että Työterveyslaitoksen työlääkätieteen klinikan ammattitutkimuksiin saadaan rahoitus muualta, pyytäen tapaturmavakuutusyhtiön maksusitoumuksen, jolloin vähemmälle huomiolle on ehkä jäänyt se seikka, että maksajaa pohdittaessa puhutaan jo laadullisesti eri asiasta.

Työtapaturma- ja ammattitautilain (TyTAL, 46/2015) mukaan ammattitautien tutkimisen kustannukset kuuluu ohjata vakuutusyhtiöille riippumatta siitä, missä ne toteutetaan. TyTAL:n mukaan korvataan kaikki, myös muualla terveydenhuollossa toteutettavat lievempien ammattitautien tutkimukset, sekä julkiselle että yksityiselle sektorille.

On siis laadullisesti eri kysymys kysyä, onko Työterveyslaitoksen tuottama työlääkätieteen palvelutoiminta kilpailtua liiketoimintaa tai tosiasiaa ei-kilpailtua erikoissairaanhoidoa, jota ei ole saatavissa yksityissektorilta eikä muista julkisomisteisista yksiköistä.

Tästä näkökulmasta Työterveyslaitoksen työlääkätieteen klinikan opetuspoliklinikkamainen toiminta olisi lähempänä vaativaa erikoissairaanhoidoa, jonka rinnastuisi enemmän valtion päävastuulla muutoinkin olevan erikoissairaanhoidon toimintaan. Vastaavasti voisi olla luontevaa, että tämä toiminta nähtäisiin valtionosuuteen oikeuttamattoman kilpaillun liiketoiminnan sijaan mieluummin valtionosuuteen oikeuttavan toiminnan osana. Siltä osin, kun vakuutusyhtiöiltä saatavat maksut kattaisivat kulut, oikeutta valtionosuuteen ei vastaavasti tarvitsisi käyttää.

Yliopistojen koordinoiman työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen kannalta lainsäädännön uudistamistyössä tulisi turvata nykyinen Työterveyslaitoksen toteuttaman työlääkätieteen palvelutoiminnan jatkaminen. Ehdotamme siksi, että rajapinnat julkisten hallintotehtävien hoitamiseen tutkitaan tältäkin osin. Taustamuistiossa todetaan, että arvioitaessa julkisten hallintotehtävien hoitamista valtion virastojen tai laitosten ulkopuolella, tarkoituksenmukaisuus on yksi näkökulma. Työterveyslaitos on nykyisen lainsäädännön aikana saavuttanut tarvittavan

kyvykkyyden huolehtia alan ylimmän erikoissairaanhoidon tehtävistä. Toiminnan jatkaminen nykymuodossa vaikuttaisi tarkoituksenmukaiselta, perustuen kertyneeseen työlääketieteen erityisosaamiseen, vakiintuneisiin lähete- ja yhteistyökäytäntöihin terveydenhuollossa, synergiaetuihin työturvallisuuden tueksi toimitettaviin palveluihin linkittymisen tuottamista osaamista, kolmikannan turvaamiin työelämäkytkentöihin sekä vakiintuneeseen valtioneuvoston ja sosiaali- ja terveysministeriön ohjauksen palvelemiseen.

Lainsäädäntöuudistuksessa tulee löytää ratkaisut, joilla turvataan vastaaminen kansallisesti strategisen tärkeisiin työlääketieteellisen osaamisen vahvistamiseen ja ylläpitämiseen.

Tehtävät (taustamuistio kohta 2.1.2)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

Voitte miettiä kohtaa esim. näiden kysymysten kautta: Mikä on TTL:n olemassaolon perusta? Ovatko TTL:n nykyiset tehtävät ajan tasalla? Puuttuuko TTL:n tehtävistä jotakin, mitä? Miten täsmentäisitte TTL:n nykyisiä tehtäviä?

Työterveyslaitoksen perustehtävä: Työterveyslaitosta koskevassa laissa (159/1978) kuvatut tehtävät pykälissä 2, 2a ja 2b ovat edelleen tärkeitä tehtäviä. Vielä selkeämmin luetellut Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (501/1978) 1§:ssä kuvatut tehtävät ovat samoin edelleen tärkeitä.

Kun SOTE-uudistuksen myötä valtio on ottamassa päävastuun sosiaali- ja terveydenhuollosta, työterveyshuollon erikseen rahoitetun ja säädellyn palvelujärjestelmän täydentäessä kokonaisuutta, on erityisen oikea-aikaista painottaa Työterveyslaitoksen asetuksen luettelemien ohjeistus-, kehittämis-, selvitys- ja tutkimustehtävien merkitystä.

Yksityiskohtina, Työterveyslaitoksen tehtävänkuvauksia mahdollisesti lainsäädännön uudistustyössä tarkennettaessa, näemme tärkeäksi, että tehtävinä todettaisiin muiden ohella

-Työterveyshuollon, muun sosiaali- ja terveydenhuollon ja sosiaalivakuutuksen yhteistyökäytäntöjen kehittäminen

-Työlääketieteen erikoissairaanhoidtoa palvelevat kliiniset, tutkimukselliset ja käytäntöjä linjaavat tehtävät terveydenhuollon hoitoketjuissa

-Yliopistojen koordinoimaa työterveyshuollon erikoislääkärikoulutusta opetuspoliklinikan tapaan palvelevat koulutustehtävät

Rekisterit ja tiedonhallinta (taustamuistio kohta 2.1.3)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

Voitte miettiä kohtaa esim. näiden kysymysten kautta: Tarvitaanko ja miltä osin tietosuojaa ja tiedonhallintaa koskevaa erityissääntelyä? Puuttuuko nykyisestä laista jotain tietosuojaan, tiedonhallintaan tai esimerkiksi tiedonsaantioikeuksiin liittyvää sääntelyä?

Taustamuistossa kuvatut Työterveyslaitoksen ylläpitämät rekisterit ovat korvaamattomia aineistoja työlääketieteen ja työterveyshuollon tutkimukselle. Tämä mahdollisuus tulee turvata jatkossakin.

Kannatamme lisäksi taustamuistion yhteenvedossa (luku5, s.90) todettua tarvetta laajentaa Työterveyslaitoksen mahdollisuutta rekisteritietojen keräämiseen tehtäviensä toteuttamiseksi. Käsityksemme mukaan Työterveyslaitos kerää tietoja työterveyshuollon toiminnasta tällä erää lähinnä kyselyillä. Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksella on hiljattain luotu Työterveyslaitoksen toimijoiden tukemana rakenteet kerätä avoterveydenhuollon käyntitietoja avo-HILMO-tietokannasta myös työterveyshuollon vastaanotoilta. Avo-HILMO-tietojen analysointimahdollisuus Työterveyslaitoksella olisi tärkeää, koska työterveyshuollon toteumatietojen analysointi ja niiden pohjalta toteutuva kehittämistyö edellyttävät syvällistä osaamista palvelujärjestelmästä ja tämä analyysi myös selkeästi kuuluu laissa ja asetuksessa linjattuihin TTL tehtäviin.

Rahoitus ja talous (taustamuistio kohta 2.1.4)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

Voitte miettiä kohtaa esim. näiden kysymysten kautta: Onko rahoitusta, taloutta tai valtionosuutta koskevissa nykyisissä säännöksissä muutostarpeita, mitä? Puuttuuko niistä jotakin olennaista, mitä?

-

Erikoislääkärikoulutus (taustamuistio kohta 2.1.5)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

Taustamuistio käsittelee Työterveyslaitoksen toimintaa erikoislääkärikoulutuksessa rajautuen vain Työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksen ns. Rahoituslakiin, joka tunnetaan nimellä Laki Työterveyslaitoksen toiminnasta säädetyn lain (§ 3 a ja b) muuttamisesta (Laki 1109/2019).

Tämä yliopistojen kannalta erittäin tärkeä laki on ollut voimassa vuodesta 2005 alkaen ensin määräaikaicin järjestelyin ja vuodesta 2020 alkaen toistaiseksi. Rahoituslain nojalla annettava STM:n vuosittainen asetus ohjaa Työterveyslaitosta jakamaan STM:n avustuksen kolmelle taholle: yliopistoille, yliopiston kanssa sopimuksen tehneille yksityissektorin koulutustyöterveysasemille sekä Työterveyslaitokselle itselleen. Viimemainitulla rahoitetaan Työterveyslaitokselle 11 uutta erikoistuvan lääkärin ja 3 kouluttajalääkärin tointa sekä korvataan koulutuksen koordinoinnin ja hallinnoinnin kuluja.

Lisäksi Työterveyslaitoksella on valtionosuudesta rahoitetut 11-12 erikoistuvan lääkärin tointa ja kouluttajien toimia, joiden tarkemmat summat ja käytännöt eivät ole yliopistojen tiedossa. Pelkkä valtionosuuden mukainen resurssi erikoislääkärikoulutukseen ei yksin riittäisi, vaan Rahoituslain mahdollistama resurssi tarvitaan lisäksi. Ennen rahoituslakia erikoislääkärikoulutuksen Työterveyslaitos-jakso muodosti koulutukseen vaikean tulpan, joka on lain turvin saatu korjattua.

Yliopistojen vastuulla oleva työterveyshuollon erikoislääkärikoulutus kestää noin 6 vuotta ja opetus suunnitelman tavoitteita palveleva Työterveyslaitosjakso 6 kuukautta. Sen aikana keskitytään työlääkietieteseen (ammattitaudit, työperäiset sairaudet), työterveyshuoltoa tukeviin tieteisiin sekä syvennetään tutkimuksen kriittistä arviointikykyä. Jakson aikana erikoistuvat työskentelevät opetuspoliklinikkana toimivalla työlääkietieteen klinikalla, joka Helsingissä on osa Työterveyslaitoksen organisaatiota, muualla Suomessa Työterveyslaitos tuottaa palvelut yliopistosairaaloiden työlääkietieteen poliklinikoille. Työterveyslaitos kehittää ja koordinoi jakson yhtenäisyyttä valtakunnallisesti, esimerkiksi yhteisin moduulikoulutuksin ja asiantuntijakokouksiin. Jaksot vastaavat muiden erikoisalojen yliopistosairaalajaksoa ja ovat koulutuksen sisällölle ja laadulle erittäin tärkeitä. Millään yliopistosairaalalla ei ole vastaavaa työlääkietieteen osaamista tai polikliinista toimintaa itsellään. Tämän erikoisalan potilaiden rajallinen määrä huomioiden Työterveyslaitoksen ja sen koordinoimien työlääkietieteen poliklinikoiden korvaaminen muilla järjestelyillä olisi käytännössä mahdotonta. Ilman näitä työlääkietieteen vaativakin toiminta liudentuisi erikoissairaanhoidon resurssipaineissa epäyhtenäiseksi marginaalityöksi, millä olisi vakavia seurauksia tämän pienen mutta tärkeän potilasryhmän diagnostiikalle ja hoidolle, samoin kuin työlääkietieteen tutkimukselle ja erikoisalan ja työelämän turvallisuuden kehittämiseksi maassamme. Ammattitautien merkitys on esiintyvyytään suurempi, sillä ehkäisemisen prosesseilla ylläpidetään työturvallisuutta, ja tavoite on edelleen vähentää ilmaantuvuutta, joskin alidiagnostiikka on yhä merkittävä ongelma ja vaatii sitkeitä toimia.

Työterveyslaitoksella erikoistuvat lääkärit toteuttavat kouluttajien ohjaamana julkisen erikoissairaanhoidon hoitoketjuihin kuuluvien työlääkietieteen poliklinikoiden potilastoimintaa, joka on välttämätöntä koulutuksen kannalta (vrt. lausuma kohtaan 2.1.1).

Lisäksi erikoistuvien lääkäreiden koulutukseen Työterveyslaitosjaksolla osallistuvat myös muut ammattiryhmät, esimerkiksi psykologit ja työhygieenikot, jotka eivät saa korvausta Rahoituslaista. Työterveyslaitos toteuttaa siten tässäkin kohden – käsityksemme mukaan valtionosuudesta – lain ja asetuksen mukaista alan koulutustoimintaa nivoutuen muuhun asiantuntijatyöhön ja palvelutoimintaan työelämälle.

Taustamuistiossa viitataan käynnissä olevaan erikoislääkärikoulutuksen uudistukseen ja STM:n koordinaatiojaoston valmistelevan toimenpideohjelman keskeneräisyyteen. Taustamuistion ilmestymisen jälkeen mainittu erikoislääkärikoulutuksen rahoitus- ja ohjausmekanismeja arvioiva selvityshenkilöiden raportti on valmistunut. Siinä (STM Raportteja ja muistioita 2022:16) todetaan s. 61: ”Työterveyshuollon erikoislääkärikoulutus on saanut erillisrahoitusta vuodesta 2005 alkaen. Rahan käyttö on läpinäkyvää ja se menee selkeästi koulutukseen ja sen kehittämiseen. Koulutussopimukset ovat valtakunnallisesti samat kaikkien yliopistojen ja yksityissektorin koulutuspaikkojen välillä ja ne määrittelevät tarkasti vastuut ja velvoitteet.” Työterveyshuollon koulutus- ja rahoitusmalli nähdään hyvänä esimerkkinä, jonka laajentamista muillekin erikoisaloille suositellaan: ”Mikäli yliopistojen pedagogis-auditoivat yksiköt perustettaisiin ja rahoitusta lisättäisiin, voidaan mallina käyttää yleislääkietieteen ja työterveyshuollon luomia malleja... Järkevintä olisi, että yleislääkietiede ja työterveyshuolto jatkaisivat nykyistä koulutusorganisaatiotaan

ja saisivat erillisrahoituksen (s.77).” Edelleen sivulla 64 todetaan: ”Myöskään työterveydenhuollon koulutuskorvaus ei riitä kaikkeen varsinkin, kun vaateet ovat viime vuosina lisääntyneet.”

Huomioiden selvityshenkilöiden arviot sekä palvelujärjestelmien ohjauksen ja rahoituksen erillisyyden, vaikuttaa selvältä, että työterveyshuollon erikoislääkärikoulutuksessa tarvitaan jatkossakin erillisjärjestelyjä, joissa myös Työterveyslaitoksen osuus on tärkeä.

Hallinto (taustamuistio kohta 2.1.6)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

Voitte miettiä kohtaa esim. sitä kautta, onko hallintoa koskevissa säännöksissä jotain puutteita ja jos on, mitä ne ovat?

-

Valtiontuki- ja kilpailulainsäädäntö (taustamuistio kohta 2.2)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

Voitte miettiä kohtaa esim. näiden kysymysten kautta: Ovatko valtiontuki- ja kilpailuoikeudelliset riskit esitetty riittävästi? Onko muita seikkoja, jotka tulisi ottaa huomioon arvioitaessa Työterveyslaitoksen asemaa ja toimintaa valtiontuki- ja kilpailusääntelyn kannalta? Mitkä ratkaisut todennäköisimmin/parhaiten poistaisi tai minimoisi valtiontukiin ja kilpailuneutraaliteettiin liittyvät riskit, miksi? Mitkä ovat eri vaihtoehtojen vaikutukset ja mihin tulisi erityisesti kiinnittää huomiota niitä arvioitaessa?

Taustamuistiossa on laajasti pohdittu valtionosuuteen oikeuttavan toiminnan ja palveluliiketoiminnan jakolinjat on aito haaste etenkin työterveyshuollon ja työlääkietieteen koulutuksen ja osaamisen varmistamisen näkökulmasta, koska tutkittavat ja opittavat asiat nimenomaan liittyvät näille rajapinnoille. Synergiaedut nykyisessä samassa organisaatiossa toimimisesta ovat ilmeisiä ja toivomme mahdollistavien ratkaisujen löytyvän tähän.

Taustamuistiossa mainittu huoli nykyisen organisaatiomallin uhkasta EU jäsenvaltioiden väliselle kaupalle vaikuttaa Työterveyslaitoksen kohdalla erityisen vähäiseltä. Laitoksen olennaiset tehtävät liittyvät kansallisella tasolla työelämän, työvoiman suojelun ja työurien tukemisen tarpeisiin kansantalouden kestävyttä tukien.

Taustamuistiossa on arvioitu erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja.

Työterveyslaitoksen luopuminen liiketoiminnasta etäännyttäisi työelämästä. Luopuminen työlääkietieteellisestä erikoissairaanhoidosta olisi erittäin vahingollista alan osaamiselle, koulutukselle ja alan säädösten huoltamiselle maassamme. Muun erikoissairaanhoidon paineisessa tilanteessa nämä kansallisesti tärkeät kysymykset liudentuisivat, millä olisi vakavia seurauksia työturvallisuustyölle.

Työterveyslaitoksella toteutuva nykyistä tiukempi liiketoiminnan ja valtionosuustoiminnan eriyttäminen lienee pienin esitetyistä muutoksista, jälleen haaste olisi synergian varmistaminen.

Työterveyslaitoksen jatkaminen laitoksena mutta liiketoiminnan yhtiöittäminen olisi todennäköisesti omiaan vaikeuttamaan tärkeän erikoissairaanhoidon toiminnon jatkamista ja julkisen terveydenhuollon hoitoketjuihin integroitumista.

Työterveyslaitoksen yhtiöittäminen erityisyhtiöksi vaikeuttaisi tärkeiden lainsäädäntöä ja kehittämistä tukevien toimintojen toteuttamista ja olisi vastoin kansallisia tarpeita.

Organisaatiomallin valinnasta: selvityksiä, esimerkkejä ja suosituksia (taustamuistio kohta 3)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

-

Nykytilan arviointi ja alustavat tavoitteet (taustamuistio kohta 4)

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

-

Muuta

Voitte kirjoittaa lausuntoanne alla olevaan tekstikenttään

Tässä osiossa voitte kommentoida aihetta yleisesti tai kiinnittää huomiota seikkoihin, joita taustamuistiossa tai tässä lausuntopyynnössä ei ole käsitelty mutta jotka olisi mielestänne syytä ottaa huomioon mahdollisessa lainsäädäntöhankkeessa.

-

Åberg Tiina
Helsingin yliopisto, lääketieteellinen tiedekunta